

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

הגיע הזמן להתעורר

הרב שלום בער ליפסקר

"מה קורה עם בעלי?" שאלה אותו אשתי. "איפה הוא?"

ישנתי במיטה הסמוכה.

"ובכן, תעיר אותו".

הוא ניסה לקרוא בשמי, אך לא היה כל מענה מצדי. "ניסיתי", אמר לה, "בעלך לא מתעורר".

"משהו בוודאי אינו כשורה. בבקשה, קרא לרופא, קרא לאחות", היא דחקה בו, ואז יצאה בריצה לעבר המרכז הרפואי.

בינתיים - כמובן שלא הייתי מודע בשעתו לכל זה - ניסתה אחות להעיר אותי, וכשזה לא עבד, היא הכריזה על "קוד כחול" - מצב חירום רפואי. רופאים ואחיות החלו להיכנס לחדר עם ציוד חירום רפואי וביקשו מאשתי לצאת מהחדר.

אשתי מיהרה אל עבר עמדת האחיות, ואמרה להן שהיא חייבת לבצע שיחת טלפון בין-מדינתית. היא חייגה למזכירות הרבי.

לאחר שאחד ממזכירי הרבי ענה לטלפון, היא עדכנה אותו על המתרחש. "הרבי כבר יודע על הניתוח, ונתן את ברכתו להצלחת ההליך, אך משהו השתבש", אמרה בהתרגשות. "בבקשה, עזרו לי וגשו עכשיו אל הרבי. זהו מצב חירום!"

"באיזה מספר אוכל לחזור אלייך?", שאל הרב חדקוב, מזכירו של הרבי. כעבור כמה דקות הוא התקשר חזרה והודיע: "אני צריך לשוחח עם בעלך". "עם בעלי? האם לא שמעת את מה שאמרתי קודם? הם עדיין מנסים לעורר אותו. אינך יכול לדבר איתו!"

"האם לא שמעת את מה שאמרתי? יש לי הוראה

באמצע שנות תש"ל (1970), אובחן אצלי רשרוש לבבי. באותה עת פותח הליך רפואי מסוים לטיפול במצבי, והקרדיולוג הראשי במרכז הרפואי "מאונט סיני" במיאמי, עמד לבצעו עליי.

התאשפזתי, ונראה היה שהכול התנהל כשורה. מאחר שההליך דרש הרדמה כללית, שממנה עדיין לא התעוררתי, הרופא עדכן את אשתי שאני נמצא בהתאוששות. בינתיים היא הלכה הביתה להביא כמה דברים. בשעתו גרנו במרחק שלושה רחובות בלבד מאותו מרכז רפואי על שדרת מרידיאן צפון.

לאחר שחלף די זמן, וכבר הייתי אמור לצאת מחדר ההתאוששות, היא החליטה להתקשר אליי לחדרי כדי לדרוש בשלומי. היא התקשרה אך לא הייתה כל תשובה. היא ניתקה וניסתה שוב.

הייתי בחדר משותף עם אדם נוסף, ובסופו של דבר הוא התעורר והרים את הטלפון.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

חדקוב המשיך והורה שלאחר הגעתו למיאמי, אדאג לקשר בין פרופסור ברנובר ובין פיזיקאים עמיתים ומוסדות אקדמיים מקומיים, וכדומה. הרעיון היה לחשוף אותו ואת עבודתו לאנשים העוסקים באותו תחום מחקר.

בזוה התעוררתי. מלמלתי כמה שאלות, ובכך נגמר העניין. כאשר סיפרתי לאשתי את מה שנאמר לי, היא התקשתה להאמין.

אינני יודע להסביר מה בדיוק גרם לי להתעורר. כל מה שידוע לי הוא שהייתי במצב לא פשוט; פנינו אל הרבי, והרבי טיפל בעניין. היה זה מאורע מעניין, והצצה מאלפת לדרך שבה הרבי דואג לשלוחיו הפזורים בכל רחבי העולם.

הרב שלום דובער ליפסקר משמש כשליח חב"ד בפלורידה משנת תשכ"ט (1969). בשנת תשמ"ב (1981), הוא ייסד את בית הכנסת והמרכז הקהילתי ה"שול" בשכונת בל הרבור, וכן את מכון "אלף", ארגון המסייע לרווחת אסירים יהודים ובני משפחותיהם. הוא רואיין שלוש פעמים בשנים תשס"ט (2009) ותשע"א (2011). רעייתו, חני ליפסקר, רואינה בשנת תשפ"א (2021), וזיכרונותיה מהאירועים שולבו בסיפור זה.

מהרבי לשוחח עם בעלך", הוא שב ואמר. "הרבי מבקש להטיל עליו משימה".

כששמעה זאת, נרגעה מעט. אם לרבי יש משימה עבורו, סימן שהוא יהיה בסדר, חשבה לעצמה.

אשתי, שידועת להיות נחושה למדי במצבים גורליים, החליטה שהיא נכנסת חזרה אל החדר שאותו התבקשה לעזוב. היא סידרה שהמזכיר יתקשר אל הטלפון שבחדרי, וכשזה צלצל, היא הניחה את האפרכסת סמוך לאוזני. הדבר הראשון שאני זוכר ששמעתי היה את קולו של הרב חדקוב.

בשעתו, היה אסיר ציון מפורסם, פיזיקאי בשם פרופסור ירמיהו ברנובר. הוא היה המדען היהודי הבולט ביותר שהשתחרר באותה תקופה מברית המועצות, לאחר שנאלץ לשלם כופר כדי לזכות בחופש, והיה מועמד לפרס נובל על עבודתו ומחקריו בתחום המגנטו הידרודינמיקה.

"הרבי ביקש שתיצור קשר עם אוניברסיטת ויניפג כדי לארגן קבלת פנים עבור פרופסור ברנובר, כשהוא יבקר שם", אמר הרב חדקוב. ברקע, שמעתי את קולו של הרבי מורה לרב חדקוב מה לומר לי. התברר שפרופסור ברנובר ערך באותה עת מסע בצפון אמריקה, ותכנן להגיע למיאמי מקנדה. הרב

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה
הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ **תשכ"ז (1967)** — "שמחתי להיודע זה עתה אשר ביתו לא נפגע מהפצצות" - כך פתח הרבי את מכתבו שנכתב בעיצומה של מלחמת ששת הימים, לנשיא המדינה, מר זלמן שז"ר. בהמשך מאחל הרבי שיתקיים בו ובכל בני ישראל בארץ הקודש מאמר חז"ל "כל המטיבין לו, לא במהרה מריעין לו", שיימשך הטוב גם הלאה, ובאופן שבני ישראל יוכלו להודות ולהלל לקב"ה על ניסי הצלתם מיד צר. ¹ כ"ט באייר

◀ **תשמ"א (1981)** — בשיחה לילדי צבאות ה', ביאר הרבי באריכות את עניין האחדות בין נשמות ישראל, ובפרט כהכנה לקראת מתן תורה - "כאיש אחד בלב אחד". לקראת סיום השיחה, שנאמרה כרגיל ביידיש, הסביר הרבי, שכדי לשבור את המחיצה המבדילה בין אלה המבינים את שפת היידיש ובין אלה שלעת עתה אינם מבינים אותה, יש לדבר בשפה שהם מבינים. אחר כך שב וביאר ברוסית את רעיון האחדות בין כל היהודים, ובכללם ילדי ישראל, מצד נשמתם. בסיום השיחה החל הרבי לשיר את הניגון הידוע "נָיֶעט נָיֶעט נִיקָאָוּא" (שתוכנו: אין בעולם דבר שראוי לפחד ממנו או להאמין בו, מלבד ה' אחד), ש"גם הוא בשפה הרוסית, אך כולם יודעים בוודאי את תוכנו". ² א' בסיון

1 אגרות קודש כד, עמ' שמא

2 שיחות קודש תשמ"א ג, עמ' 554

הסיפור שלי

קבוצת WhatsApp

יש לסרוק קוד QR זה באמצעות מצלמת
WhatsApp כדי להצטרף לקבוצה

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד